

Gods wil tegenover Zijn bedoeling

Door: Martin Zender

"Gij zult nu tot mij zeggen: Wat heeft Hij dan nog aan te merken? Want wie heeft Zijn raad [bedoeling] weerstaan?" (Romeinen 9:19, vertaling van *Young's Literal Translation*).

Niemand heeft ooit Gods raadsbesluit of bedoeling weerstaan. Velen hebben Zijn wil weerstaan, maar alleen wanneer het Zijn bedoeling was dat zij dat zouden doen. Gods bedoeling is onweerstaanbaar en onvermijdelijk. Zelfs zij die onvermurwbaar zijn in de mening dat zij Zijn bedoeling weerstaan, lopen er met open ogen in, net als ieder ander. Niemand kan God te slim af zijn.

Wat is het verschil tussen Gods wil en Zijn bedoeling? Gods wil is wat Hij zégt dat Hij wil, maar Zijn bedoeling is wat Hij écht wil. Spreekt God Zichzelf tegen? Daar lijkt het alleen maar op.

Laten we aannemen dat een ouder een kind wil leren wat er in het hart van het kind omgaat. De ouder zet een koektrommel op tafel, binnen bereik van het kind, en zegt: "Ik wil niet dat je die koektrommel openmaakt zonder mijn toestemming." De ouder gaat dan om de hoek staan kijken tot het onvermijdelijke gebeurt: het kind opent de koektrommel. Je zou kunnen zeggen dat de ouder wilde dat dit zou gebeuren. Natuurlijk. Het is echter essentieel (voor de les van moedwillige ongehoorzaamheid) dat de ouder eerst de handeling verbiedt.

Het Kruis

Het beste voorbeeld van dit principe is de kruisiging van Jezus Christus. De wet zei: ***"Pleeg geen moord"*** (Exodus 20:13, NBV). Dit was Gods eigen wet. Maar dan onthult Petrus Gods bedoeling, wanneer hij bidt met Pinksteren, na Jezus' opstanding (Handelingen 4:27,28, NBG) -

"Want inderdaad zijn in deze stad vergaderd tegen uw heilige knecht Jezus, die Gij gezalfd hebt, Herodes zowel als Pontius Pilatus met de heidenen en de volken van Israël, om te doen al wat uw hand en uw raad tevoren bepaald had, dat geschieden zou."

Het was Gods raadsbesluit en Zijn vooropgezette plan dat de kruisiging plaats zou vinden. Dit weten we allemaal. Het Lam was geslacht sedert de grondlegging der wereld (Openbaring 13:8). Daarom zorgde God ervoor dat mensen Zijn wil ("pleeg geen moord") zouden weerstaan opdat Zijn bedoeling (de moord op Zijn Zoon) in vervulling zou gaan.

De daad van verbieden en daarna het doen plaatsvinden van de beruchte moord heeft een tweevoudige zegen: 1) de wereld wordt gered; 2) de moordenaars worden geconfronteerd met hun eigen nationale ongehoorzaamheid, worden verlost van eigengerechtigheid (er is geen opluchting zonder verlossing), en krijgen een eeuwig leven met God dat goed zal voelen (1Korinthiërs 15:21-28), maar alleen in verhouding tot de voorafgaande mislukking en angst.

De Wet

God gaf de wet en daagde Israël uit om die na te komen. Exodus 19:3-6, NBG

"Toen klom Mozes op tot God, en de HERE riep tot hem van de berg, en zeide: Zó zult gij zeggen tot het huis van Jakob en meedelen aan de Israëlieten: gij hebt gezien, wat Ik de Egyptenaren heb aangedaan, en dat Ik u op arendsvleugelen gedragen en tot Mij gebracht heb. Nu dan, indien gij aandachtig naar Mij luistert en mijn verbond bewaart, dan zult gij uit alle volken Mij ten eigendom zijn, want de ganse aarde behoort Mij. En gij zult Mij een koninkrijk van priesters zijn en een heilig volk. Dit zijn de woorden die gij tot de Israëlieten spreken zult."

God deed dit, terwijl Hij de hele tijd al wist dat Israël de wet niet zou kunnen vervullen. In feite onthulde God later, door Paulus, dat de wet kwam met de bedoeling dat de Israëlieten Hem méér zouden kunnen beledigen, niet minder. Romeinen 5:20 - [de Statenvertaling, Jongbloed-editie heeft dit vers correct vertaald vanuit het Grieks]:

"Maar de wet is bovendien ingekomen, OPDAT de misdaad te meerder worde; en waar de zonde meerder geworden is, daar is de genade veel meer overvloedig geweest..."

God zorgde ervoor dat een heel volk Zijn wil ("houd de wet") weerstond, om Zijn bedoeling (de wet ongehoorzaam zijn) in vervulling te doen gaan. Waarom was ongehoorzaamheid aan de wet Gods bedoeling? Het hiervoor geciteerde vers geeft het antwoord: ***"waar de zonde meerder geworden is, daar is de genade veel meer overvloedig geweest."***

God wilde dat de zonde zou toenemen zodat Hij Zijn genade kon tonen! Israël wordt een koninkrijk van priesters en een heilige natie, maar God wordt de bron van deze zegen, niet menselijke inspanning, die de mens lui achterover zou doen leunen om van de genade te genieten, want dan doet de mens het werk en faalt en zijn we weer terug in de huidige boze eeuw. Bovendien wordt de mens verlost van eigengerechtigheid. Er is geen zoete verlossing zonder de gebondenheid aan verdorvenheid, en eigengerechtigheid is er één van de ergste vormen van. Romeinen 11:32, NBV -

"Want God heeft ieder mens uitgeleverd aan de ongehoorzaamheid, opdat Hij voor ieder mens barmhartig kan zijn."

Ongehoorzaamheid moet voorafgaan aan genade, want anders heeft genade geen betekenis.

Adam

God verbood Adam en Eva de vruchten te eten van de boom der kennis van goed en kwaad. Aangezien het Lam geslacht was sedert de grondlegging der wereld, zou het duidelijk moeten zijn dat God al gepland had dat Adam en Eva het verboden fruit zouden eten: geen zondigende Adam, geen reddende Christus. Bewijs van Gods bedoeling - tegenover Zijn wil - zien we in Romeinen 8:20,21, NBG -

"Want de schepping is aan de vruchteloosheid onderworpen, NIET VRIJWILLIG, MAAR OM (DE WIL VAN) HEM, DIE HAAR DAARAAN ONDERWORPEN HEEFT, in hope echter, omdat ook de schepping zelf van de dienstbaarheid aan de vergankelijkheid zal bevrijd worden tot de vrijheid van de heerlijkheid der kinderen Gods."

In de tuin van Eden reageert God verbaasd en geschokt op de misstap van het eerste mensenpaar, want dat is wat Hij doet wanneer Hij Zich laatdunkend uitlaat tegen mensen: Hij springt in hun wereld en reageert op hun zonden of op hun successen. Hij doet dit om gevoelens uit te lokken bij Zijn schepselen, in hen hartstochten opwekkend die nodig zijn voor hun opvoeding. Deze charade in de tuin, het kwaad zijn over iets dat Hij had verboden, hoort bij het leerproces van de mens.

Maar nu ik lees wat ik zojuist schreef, vraag ik me af of Gods woede eigenlijk wel een charade genoemd kan worden. Adams ongehoorzaamheid was een noodzakelijk kwaad, echt waar. God kijkt onmiskenbaar vooruit naar het kruis en naar de redding van de wereld. Hij heeft de ongehoorzaamheid in Eden nodig om de verlossing op Golgotha te bewerkstelligen. Maar ik kan niet echt zeggen dat God plezier beleeft aan de ongehoorzaamheid. Dus waarom zou Hij niet kwaad zijn? De charade komt, misschien, naar voren in de gespeelde verbaasdheid: "Wat heb je gedaan?" Dat is zonder twijfel een charade. Maar de woede, die is misschien echt. Even goed nadenken. Nou, nee, bij nader inzien denk ik dat de woede ook niet echt is. Het moet gespeeld zijn, ter wille van Adam en Eva, om bij hen spijt op te wekken, die overgaat in de nood, waaraan God te zijner tijd ruimschoots tegemoet zal komen.

Welke nood? De noodzaak van een Redder. Deze nood is, uiteraard, overgegaan op ons. God kan zondermeer op deze wijze emoties bij Zijn schepselen uitlokken, omdat het uiteindelijke doel is de zegening van deze zelfde schepselen. Wanneer we tenslotte volgeladen zijn met de vruchten van Gods plan, zullen we blij zijn met de wijze waarop Hij dat deed, hoe dan ook. We zullen blij zijn over alle gevoelens die God noodzakelijkerwijs bij ons los maakte, om de essentiële reacties te verkrijgen, die leiden naar onze ultieme en eeuwige vreugde.

Griekse woorden en definities

Het Griekse woord voor *wil* is THELEMA, terwijl het Griekse woord voor *bedoeling* BOULEMA is. De *King James Version* vertaalde THELEMA 62 keer met *wil*. Van de drie keer dat BOULEMA in het Nieuwe Testament voorkomt, vertaalden ze het twee keer met *wil*, inclusief Romeinen 9:19. [Dit is ook het geval met bekende Nederlandse vertalingen, in ieder geval de NBG, de NBV, de Statenvertaling, Jongbloededitie en de Naardense Bijbel.]

Twee verschillende Griekse woorden vertalen met hetzelfde Engelse of Nederlandse woord is een misdaad. Het doorkruist Gods gedachten. Geen wonder dat de lezers van de *King James Version* [of bovengenoemde Nederlandse vertalingen] geen idee hebben van het verschil tussen Gods wil en Zijn bedoeling!

Hoe zit het met Efeziërs 1:11?

Efeziërs 1:11, NBG zegt: "...**krachtens het voornemen van Hem, die in alles werkt naar de raad van Zijn wil...**"

Dit vers bevat een vorm van zowel THELEMA als BOULEMA. "...**die in alles werkt naar de raad [BOULE] van Zijn wil [THELEMA]...**" Als dit vers *raad* (BOULE) weggelaten had, dan zou het vers zo gelezen worden: "...die in alles werkt naar Zijn wil..." wat natuurlijk niet waar is. God bewerkt heel veel dingen die tegengesteld zijn aan Zijn geopenbaarde wil. Ik introduceer hier het woord *geopenbaarde*, omdat sommige mensen in plaats van de tegenstelling van Gods wil tegenover Zijn bedoeling, spreken over de tegenstelling van Gods *geopenbaarde wil* tegenover Zijn *verborgen wil*. Prima, dat is dezelfde gedachte.

Gods geopenbaarde wil is wat Hij zégt dat Hij wil zien gebeuren, terwijl Zijn verborgen wil is wat Hij wérkelijk wil zien gebeuren. Je zou dus kunnen zeggen dat er twee aspecten zijn van Gods wil: het geopenbaarde aspect en het verborgen aspect. Ik kan ermee leven. *Bedoeling* is gewoon een Schriftuurlijke uitdrukking van *verborgen wil*. De sleutel in Efeziërs 1:11 is de aanwezigheid van het woord *raad*. Dit woord is de held van de dag.

“naar de raad van Zijn wil” (Efeziërs 1:11, NBG) is dus dat deel van Gods wil dat verborgen is, het deel dat Zijn bedoeling is. Hier gaat het niet alleen maar om de wil, maar om de bedoeling van de wil, waarmee Hij alles bestuurt. Het is dat deel van Zijn wil dat Hij van tevoren bepaalde om te gebeuren, en niet alleen maar het deel waar Hij zégt wat Hij wil, maar het niet wérkelijk zo wil.

Heb er vrede mee

Laten we ons niet storen aan het feit dat God dingen aankondigt waarvan Hij zégt dat Hij ze wil, maar uiteindelijk alleen de dingen doet die Hij wérkelijk wil. Het doel van het ene zeggen, maar het andere doen - als God het doet - is verre van schijnheilig. Om dit te kunnen begrijpen moet je het motief erachter analyseren.

Schijnheiligheid bij mensen draagt in de woordkeuze het virus van bedrog met zich mee. En niet zomaar bedrog, maar bedrog uit eigenbelang. Dergelijke verachtelijke motieven maken geen deel uit van het Goddelijke samenspel van wil en bedoeling. Dus kan Gods manier van het ene zeggen, maar het andere doen, geen schijnheiligheid worden genoemd. Gods motief is voor eens en altijd de opvoeding en ultieme zegening van Zijn schepselen. Alleen God kent de beste methoden die leiden tot de beste resultaten voor Zijn lievelingen. Daar is Hij tenslotte God voor!

Vertaling: Anke Pronk-Waterlander

www.pronk-stukjes.nl